

jala in prinesel je od sodnije še za pedenj daljši nos, kakor od volitve v Mariboru. Sedaj menda kaj utegne, naj si torej kupi stari ljubi „Einmal eins“, da bo bolje računati znal.

Slovenski rojak.

Iz Loke pri Zidanem mostu. Tudi v naši dozdej v narodnem obziru čisto mirni dolini, se je začelo na bolje obračati. Pri občinski seji 3. septembra t. l. stavil je gospod Matvez Slokan iz Razborja predlog, da naj občina Loška slovensko uraduje in je svoj predlog podpiral s tem, da živi v naši občini okolo 3000 Slovencev in le kacic 30 Nemcev (uradniki železniški na Zidanem mostu). Kako pride tedaj peščica Nemcev do te časti, da se njim na ljubo nemško uraduje? O tem predlogu se ni moglo sklepati, ker ni bilo 2 tretinj svetovalcev navzočih. Slovenski občinski svetovalci se tedaj opozorujejo, da pridejo k prihodnji seji polnoštevno in da stojijo za Slovanov predlog kakor skala.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Za mornarstvo bodo ministri zahtevali 2 milijona več, kakor lani. — Pri velikih manevrih ob Moravi na spodnjem Avstrijskem je železnica blizu 40.000 mož v 24 urah odpeljala pa navadni vlaki so vedno vozili ko poprej. To je veliko. Menje zadovoljni pa so z Werndelnovimi puškami, vojak parkrat ustrelil, potem pa ovitka kroglinega ni več dobiti vun brez velike težave. V slučaju vojske bi to bila silna nesreča. — Deželni zbori česki, gališki, gornje- in spodnje-avstrijski, saleburški, koroški, kranjski in štajerski sedaj zborujejo. — V Gradcu imajo slovenski poslanci svoj klub (zvezo): predsednik je baron Goedel. — Znani dr. Herbst je v českem deželnem zboru predlagal, naj Česko tako razdelijo, da bodo Nemci imeli svoje nemške uradnike, nemške šolske gosposke itd. Če pa Slovenci nekaj le podobnega na Štajerskem tirjamo pa je tisti nemški liberalce ves gluh in slep. — V Olomuci so odprli slovansko gimnazijo. — Italijani v Trstu hočejo slovensko pridganje v stolnej cerkvi odpraviti; hrvatski Istriani pa morajo čakati na škofa, dokler si Flapps v Gorici nekaj hrvatskih besed ne nalovi. — V Reichenbergu se je za 160 českih otrok česka šola osnovala; liberalni rovarji so upijani delavcev, da po mestu razsajajo zoper česko šolo. Zandarji so morali več kričočev zapreti. — Madjaronski ban daje na Hrvatskem ljudi kar zapreti v luknjo, ki ne volijo pristašev madjarom prijazne narodne stranke. Tako je dr. Bakarčić v Reki, in podžupan Karlopaški zaprt. Varaždin je izvolil Simka, neodvisnega narodnjaka, v Koprivnici je prodril David Starčević; madjaronski pop Miškatovič je od volilcev tepen bil.

Vsakako pa zmaga vladina stranka, katerej pripada tudi Miškatovič. Razmere na Hrvatskem so žalostne za slovanskega domoljuba. — Prekmurskih Slovencev je 172 pri sv. Mohorjevi družbi. Živel!

Vnanje države. Trije mogočni cesarji avstrijski, nemški in ruski so se snidli v podeljek v Skrnjevicah na ruskem Poljskem, ostali tam celi terek in se vrnoli domov v sredo. Zraven bila je ruska carica, carjevič in veliki knez Vladimir, brat carjev, dalje vsi trije vrhovni ministri Bismark, Giers in Kalnoky. Ves svet ugiba, kaj to pomeni! Pravijo, da so trije vladarji le zavoljo miru skupaj prišli; zopet drugi prerokujejo velike premembe v Evropi: Rusi vzamejo Bolgarijo in Carjigrad, Avstrijani Srbijo in Macedonijo do Soluna, Bismark pa bogato Holandijo z lepimi kolonijami vred, srbski in belgijski, menda tudi rumunski kralj pa gredó — v penzijo. Francozi so baje s tem zadovoljni, ker je minister Ferry nedavno obiskal Bismarka in mu ta Belgijo, kolikor je francoska, pograbit dovolil. Tako ljudje ugibajo. Kdo bo imel prav, to bode bodočnost kazala. — Kolera v Italiji strašno razsaja, najhujše v Neapolji, kder vsaki dan po 300 ljudi umerje. — Belgijski kralj je podpisal novo katoliško šolsko postavo ter se ni dal strašiti po grdiščuvanjih liberalcev in freimaurerjev. — Francoski admiral Courbet namerava baje blizu Pekinga, glavnega mesta Kitajskega cesarstva, vojakov izkrepati in naravnost tje planoti.

Za poduk in kratek čas.

General Tschangg-Tschingg tepen.

(Volitevska burka.)

II. General Tschangg-Tschingg dela noč in dan. Njegovi adjutanti švigajo po vsej deželi. Posebno veliko trpi generalni adjutant: Bezzi-Bozzi, pa adjutant „ptujski smrdljivec“ in „ženijski oddelek“.

S pomočjo kinezarskega „generalnega štaba“ uravna bojni „plan“ tako, da prime Slovence na raznih bojiščih sedem kinezarskih generalov. Toda trije namreč oni v Celji in Ptuji smejo le na videz borbo pričeti. Le bojno prasko naj poskusijo, pravo bitko pa drugim prepustijo. Ostalim torej ukaže Slovence s vso silo napasti in premagati, posebno v glavni bitki v Mariboru. Res bistroumno je Tschangg-Tschingg svoj „plan“ iztuhtal. Toda slovenski generali niso rok križem držali, ampak precej spoznali, kam „pes taco moli“. To so tem loži izvedeli, ker so kinezarski brbljavci, zlasti pa general Tschangg-Tschingg, svoj „plan“ sami raztrobili, ter po kinezarskih zvonovih na „plat“ zvonili. Zato je general Tschangg-Tschingg bil povsod strašno in sramotno tepen.

Slavni general Montekukuli, ki je Turke blizu Sambotelja na Vogerskem premagal, bil je vprašan, česa je treba za srečno vojskovanje? Odgovori: Denarjev in zopet denarjev, in še enkrat denarjev. Ta resnica je tudi našim kinezarjem znana. Zato so skrbeli že dolgo poprej in nabirali denarjev. Glavni oskrbnik jihove „kriegskase“ pa je bil rusovsk deserter: General Pre-Loff. Tako orožan začne general Tschangg-Tschingg volilno borbo, hoteč kinezarskemu pa tudi vsemu drugemu svetu pokazati, kako bode uresničeno njegovo širokoustno obetanje, da pohrusta vse slovenske poslanice.

Volitve volilnih mož so razpisane. V Mariboru komandira njegov prvi podgeneral, Slovencem vže znani general Bum-Bum v zvezi z generalom Kangl-Kinglnom v Bistrici, med tem ko pri sv. Lenarti par cofastih mandarinov patrolira. Vse pošte so preobložene. Koše pisem poganjajo med volilce. V pismih stoji: „Wählen Sie liberal“. Na mesto pečata pridjani so „papirotni metulji“ 1—5 gld. vredni. Ob enem lazi okoli po hribih in dolinah, polji in planinah celo kardelo najetih agitatorjev, deloma pravih ciganov, kinezarska smet. Ta črna vojska napada posamezne župane, volilce, zmiraj kričajoč: „Le farja ne voliti“, pa tudi starih narodnih volilcev ne. Šnopsa pa povsod teče, kakor nekda v Palestina mleka in strdi.

Prva večja praska zapraši pri sv. Martinu na Pohorji. Kinezarska baterija ima nasajene kanone s šnopsom, da jo Slovenci kar pobrišejo. Veselje mej kinezarji se ne da popisati. Kangl-Kingl radosti pleše in bistriški „tambor“ „Ragg-Rogg-Regg“ žive hraste stavi. — Tschangg-Tschinggu in Bum-Bumu skoči nos za dva pednja više. Slednji odpusti bauernvereinskega generala ter piše, naj gre rajši v Lipnico klerikalcev „švabov“ grizt; zmaga kinezarjev je v Mariboru tudi brez njega gotova!

Sedaj spremljajo goste čete kinezarjev volilne komisarje. V vsakej občini pride do kakšne praske. Povsod poberejo vse, kar je za jesti in piti: kokoši, piške in pišance, jajca, praseta, teleta, kavrače, goske in race, gujati, krače in pogače, salame, sir in „biršteljne“ zlasti pa golaž, vino, pivo in „šnops“. V slov. bistriškem okraji so se vže bali lakote in žeje, ker so kinezarji skoro vse pojedli in popili. Kadili so pa cigare tudi, da se je megla vlekla od Poličan do gornje Poljskave.

Sicer niso kinezarji povsod sreče imeli, kakor pri sv. Martinu. Bili so tu pa tam tudi nešeškani, n. pr. Makolah, Poličanah, sv. Marjeti; pa „Tagespošta“, „Mariboržanka“ in „Celjanka“ jih hitro potolažijo, češ, kar Slovenci pravijo, to je le „švindel“. Od sv. Lenarta poroča cofasti mandarin: „es geht schlecht“ pa zanašajo se naposled še na „hundertarje“. Tako se približa den 19. avgusta, den odločilne in

glavne bitke. General Tschangg-Tschingg telegrafira iz „babilonskega turna“: „v Mariboru imate zmagati ali poginoti“. General Bum-Bum razpošlje takoj več regimentov „vorbeselnov“, da mu hitro pripeljejo vojake v njegov „hauptquartier“ pri „črnem orlu“ na grajskem trgu. Tukaj jih zbere ob 3/4 10. uri predpoldnem 19. avgusta 1884. leta po Kristusovem rojstvu. — Precej jih je. — Korajžno se držijo. — General Bum-Bum zapazi to, in prepričan o hrabrosti vsacega kinezarja da slehernemu zeleno svetinjo pripeti na junaška prsa in klobuke s hrastovim listjem oplesti.

(Konec prih.)

Smešnica 38 Slovenjebistriški nemčurji so dne 19. avg. t. l. od volitve v Mariboru domov prišli tako spremenjeni, da jih dolgo nihče ni poznal. Imeli so namreč vsi silno dolge, dolge nose!

Razne stvari.

(Svitli cesar) so preč. g. kanonika Ig. Orožna, imenovali za stolnega dekana. Čestitamo iz srca!

(Cesarski dar 25 zlatov) pri konjskem premiranju in dirki v Ljutomeru dobil je g. Anton Petovar v Bunčanih. Več v „Gosp. prilogi“.

(Iz Žic) v sv. Lenartskem okraji, se nam poroča, da je 8. t. m. strela udarila v gospodarsko poslopje g. župana Fr. Bela. Zgorelo je 300 centov sena, 200 mecnov zrnja. Ženin brat, vrli narodnjak g. Franc Kurnik je branil, tram se zlomi in mladi mož padne v gorečo seno. Vendar ga srečno izvlečejo, precej ranjenega in opečenega. Bog in vrli ljudje so ga rešili strašne smrti. Župan je bil za nekoliko zavarovan.

(Krasna slika Josipa Jurija Strosmajerja), 50 cm. visoka in 33 cm. široka izšla je ravnokar in se dobiva pri upravnistvu „Slovanovem“ po 50 kr., po pošti pa po 56 kr. Kedor naroči deset iztisov, dobi jednajsti po vrhu. — Brez slike velikega tega rodoljuba in mecen jugoslovanskega ter prvega govornika krščanstva ne imela bi biti nobena rodoljubna slovenska hiša; zato pričakujemo, da bo slovensko občinstvo naročalo si jo prav pridno.

(V Ptuji) je pred 2 mesecema konkurz napovedal ali faliral z mešanim blagom žid Hartman, kajti naši kmeti od žida niso hoteli blaga kupovati. Ostalo blago kupil je tukajšnji trgovec Zadnik za 6000 gld. G. Zadnik je pri zadnjih volitvah nam silno sovražnega dr. Aussererja volil.

(Pri sv. Ani v Slov. goricah) so srenjo Rožengrunt ocepili od slovenske farne šole in jo priklopili nemčevalnici v Logaci. Koliko krempļjev je šulverein zraven imel?